

Armas sõber!

Jõulud on jälle käes! See mõtte-hüüatus toob alati meelde armsa õpetaja Pille Valgu väljaõeldu ühes Ööülikooli saates, et vaevalt saavad viimased kuuseokkad põrandapragudest kokku pühitud, kui juba on aeg uuesti kuusk tuppa tuua.

Kristuse sünd ja olemine meie keskel on erinevalt kuusest – mis lühikeseks ajaks rõõmu annab, kuid peagi okkad maha laseb – ajatu müsteerium, mille üle mõtisklemine ei ammendu, vaid omandab aasta-aastalt uusi, sügavamaid kihte, nii nagu ka elu ise. Isegi kui koguneme samade inimeste ja rituaalidega täidetud ruumis, pole ükski aasta sarnane, sest me ise oleme selles hetkes alati ainukordsed. Tuleme kokku uute kogemuste ja küsimustega, uute unistuste ja tähelepanekutega elust, võib-olla ümber kujundatuna kannatuste või kaotuse poolt. Vahel muutume nii, et seni tähenduslikud rituaalid enam ei kannata ning on hea meeles hoida vabadust elada igas hetkes silmad ja süda uudishimulikult avatuna sellele, kuidas tähistada elu just neil pühadel, aga laiemalt igal päeval. Elu, mis on kristliku traditsiooni kohaselt tulnud meie keskele Kristuses, on salapärane ja imeline kingitus, mis ei ilmu samasugusena kõigile, vaid võib ilmuda igas hetkes uudse ja elustavana.

Oleme ise kogenud, et välismaal elamine muudab selle tähistamise viisi ja vormi otsingu akuutsemaks, sest ei saa toetuda harjumuspärasele ja loota, et traditsioone järgides jõulusaladus lihtsalt meie ees lahti rulluks. Ja

pole mõtet ka aastast-aastasse pettunult tõdeda, et ilma lume, kuuse ja perekonnata, kuhu kuulub muide päris isiklik jõuluvana, pole ikka üldse jõulutunnet. Võime kohati, kui arvame teadvat, mis on tulemas ja juhtumas, lasta mööda midagi erilist, mida selles hetkes meile tegelikult antakse. Sellise suhtumisega võime jääda ilma paljust imelisest, kuid ehk ennekõike keelame endale võimaluse kasvada ja avarduda. Joonas on sageli mõtisklenud, kuidas saame iseendaks üksnes läbi teise, sest kasvamine ja enda tundma õppimine toimub ju üksnes end teises peegeldades. Kui teame juba ette, mida üks või teine inimene endast kujutab; teame ilma küsimata, millist abi keegi vajab; teame, milline üks hästi elatud elu välja näeb või seda, millisena ja kellele Jumal end meile ilmutab, on

Joonas pöördus tagasi Taisse juba oktoobri alguses, kuid Helene jäi ülikooliõpingutega seoses kuni detsembri alguseni Eestisse. Jõuluks on aga meie väike pere jälle koos, mille üle Luna-preili ka väga rõõmustab. Pildil oleme hommikusel pikemal jalutuskäigul lähedal asuvas mägedes, kus Luna saab vabalt isu täis joosta ja pori sees kaevata. Chiang Rais elamise suur eelis nii Yangoni kui Bangkoki ees on just looduse lähedus. Ja kuna ilmad on ka nagu ühel heal Eesti suvepäeval, kasutame võimalust looduses liikumiseks, enne kui selleks jälle liiga kuumaks läheb.

oht, et keskendumine niivõrd oma teadmisele ja õigusele, et ei lase end tegelikest kohtumistest puudutada.

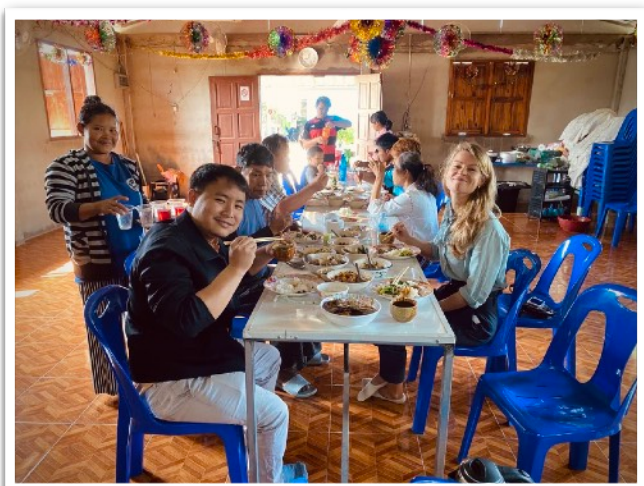
Olen nende pühade eel meenutanud Piiblist Kuningate raamatu üht kirjakohta, mis on üldse üks mu lemmik kirjakohtadest, kus lugeja saab olla tunnistajaks prohvet Eelija kohtumisele Jumalaga. On kirjas: „Ja vaata, Issand läks mööda, ja tugev ja võimas tuul, mis lõhestas mägesid ja purustas kaljusid, käis Issanda ees. Aga Issandat ei olnud tuules. Ja tuule järel tuli maavärisemine, aga Issandat ei olnud maavärisemises. Ja maavärisemise järel tuli tuli, aga Issandat ei olnud tules. Ja tule järel tuli vaikne, tasane sahin“ (1Kn 19:11 – 12). Selles vaiksuses sahinas tundis prohvet ära Issanda ligiolu ja astus Jumala ette. Imetlen, kui tähelepanelik ja ärkvel pidi olema prohveti süda, et tunda ära Jumalat sellises vaiksuses kõnetuses. Imetlen, kuidas karjased jõuluevangeeliumis tundsid ära Jeesuse. Või kelle nad selles öös ära tundsid? Meie teame, et nad olid tunnistajaks Jumala tulemisele inimesena meie keskele, aga mida nemad huvitav ise mõtlesid? Kui sageli saame ka meie enda eludes alles tagantjärele aru mõne hetke või inimese olulisusest.

Selles Kuningate raamatu kirjakohtas ja jõuluevangeeliumis on midagi väga sarnast. Sümboliliselt on püütud edasi anda kogemust sellest, kuidas midagi kogu elule alustpanevat võib ilmuda sellisena, mis on nii lihtne ja igapäevane, et võime sellest mööda jalutada. Kellegi väike armastuse tegu võib tunduda vahel nii argine, et võib jääda märkamata. Aga selle väikse ja vaikse taga on midagi suuremat. Nii nagu vaikne tuulepuhang, ümbritseb meid kogu aeg ja kõikjal Jumala armastus, sest Tema ise on armastuse läte ja põhjus, mis seob meid kokku kogu tõelisusega ja võimaldab meie seotust teiste inimestega. Apostel Johannes kirjutab oma kirjas: „Jumal on armastus ja kes püsib armastuses, püsib Jumalas ja Jumal püsib temas.“ (1Jh 4:16) Soovime sulle saabuvaks pühadeajaks märkavaid silmi ja südant ning rõõmu elu müsteeriumite avastamiseks nii ülevoolavalt rõõmsates kui kõige vaiksemates ja lihtsamates hetkedes.

Hea sõber! Aitäh, et oled sel aastal meie tegemistele kaasa elanud ja eriti suur tänu kõigile heade sõnade ja julgustuse eest. Need on tähendanud tõesti väga palju! Suur tänu meie armsatele tugikogudustele meid palves hoidmas, sest see on meie igapäevane tugivõrk. Suve lõpus Eestis käimine (mis Helene jaoks muutus inspireerivaks õpinguteperioodiks ja venis nelja kuuseks mõnusaks olemiseks) oli kindlasti üks selle aasta tipphetkedest, kuid sellesse aastasse on jäänud nii palju, millele vaatame tagasi suure tänutundega. Tunne, et meid on kantud ja hoitud teekonnal, mis pole alati olnud sile ja etteaimatav (kas elu üldse kunagi on!?) ning kuigi pea on täis küsimusi, mis saab ja millal, on südames vaikne rahu ja tänu.

Rõõmu ja ilu hetki soovides

Helene ja Joonas

Meie pildil olev kodukirik Myanmaris keskus on imevahvalt kaunistatud ja pühadeks valmis. Esimesel jõulupüha päeval veedab iga kogudus oma kodukirikus jumalateenistust armulauaga, kuid õhtul koguneme kõigi selle piirkonna koguduseliikmetega ühisele jõulupeole rohke maitstva söögi, kingituste ning kindlasti rohke muusikaga. Ei saa eitada, et me seda ei ootaks!:) Pildil ühine lõunasöök jumalateenistuse järel.

Pildikesi tänapäeva teenistuselt, mil altari ette olid õnnistamiseks ja tänuks toodud puu- ja juurvilju. Ananasside vahel istus terve teenistuse ka üks elus kana, pea kotist välja piilumas. Koguduse hoovis valmistatud lõunasöök oli maitsev nagu ikka. Kana lahkus teenistuselt elusana.

Eestpalve ja tänu

- * Oleme lõputult tänulikud teist igapäevase eest, armsad sõbrad ja eestpalvetajad.
- * Palvetame, et leiaksime mõtteka teenimisviisi siinses piirkonnas ning koostöö uute partneritega võiks olla vastastikuseks kasvuks ja julgustuseks.
- * Palvetame olukorra pärast Myanmaris, kus on meie mõtted ja süda. Palume selgust ja juhatust tuleviku plaanidesse ning tarkust otsuste langetamisel.
- * Palvetame, et sina, hea sõber, võiksid kogeda uuel aastal rahulolu, võiksid näha oma tegemiste mõttekust ja sihti ning leiaksid põhjust ja aega imetleda elu ilu.

Rakverest pärit Helene ja Soome päritolu Joonas on Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku (EELK) ja Soome luterliku evangeeliumiühingu (Sley) misjonärid. 2019. a augustis läkitati nad kolmeks aastaks tööle Kagu-Aiasse Myanmaris. Maailm on kiires muutumises ning tänaseks on Helene ja Joonas tööpõld laienenud. 2021. aasta sügisest töötavad nad koostöös Tai luterliku kirikuga ning toetavad Põhja-Tais Chiang Rai piirkonnas asuvaid kohalikke ning Myanmarist tulnud etniliste vähemushõimude kogudusi.

Kas sooviksid saada sõbrakirja oma e-postkasti?

Kirjuta Helenele aadressil helenetoivanen@gmail.com

Kas soovid toetada EELK välismisjonitööd tööd Myanmaris ühekordse annetuse või püsikorraldusega?

Annetused on oodatud EELK Misjonikeskus välismisjonikontole
Saaja: EELK Misjonikeskus, konto nr: EE292200221071313929.

Kas soovid olla meie tegemistega kursis sotsiaalmeedia kaudu?

Oleme leitavad Instagramis Toivasetmissio ja Facebookis Toivaset Missio.